

hvis jeg må tillade mig en enkelt bemærkning i forhold til et forslag, der kommer til behandling senere i dag – når det drejer sig om, at økologerne får deres andel af de midler, der er til rådighed i fondene, hvilket de ikke gør i dag.

Hr. Martin Lidegaard har allerede været lidt inde på de meget sparsomme bemærkninger, der er om EU's landbrugsreform. Regeringen er tydeligvis mere tilfreds med det, der foregår, end Socialdemokratiet er. Vi går ind for at fjerne støtten til landbruget, så forbrugerne kan få et større udbud af varer og billigere priser, og vi ser også en international sammenhæng i det. Det er også grunden til, at vi var uenige med regeringen i den sidste konkrete sag, der har været i Europaudvalget omkring de spanske nødder, hvor vi endnu en gang konstaterede, at vi havde en regering, som meget gerne ville have nogle ændringer, men som, når det kom til stykket, ikke var villig til at gøre noget for det.

Skal vi være lidt ubeskedne, så er det rart at se, hvordan regeringen har taget den smileyordning til sig, som i sin tid blev gennemført af den socialdemokratisk-radikale regering. Derfor er vi enige i ordningens virkning, og at det gavner forbrugerne, når alle virksomheders smileyresultater på nytår bliver lagt ud på internettet. Det var også meningen med ordningen, og det er dejligt, at det sker. Derfor må virksomhederne selvfølgelig deltage aktivt i en sådan offentliggørelse, så forbrugerne kan se, hvem der kan finde ud af at overholde reglerne, og hvem der ikke kan.

Vi er mere bekymrede, end regeringen er det, over kontrollen. Vi tror ikke, at smileyordningen kan fungere fornuftigt, hvis ikke der er en løbende kontrol, hvis ikke fødevareregionerne har kapacitet til at komme ud og se, om smileyordningen er blevet hængt op, om den er gemt i et baglokale, eller kapacitet til at sørge for at følge op på de dårlige forhold, der er set. Og vi synes, at regeringen ikke har sikret tilstrækkelige midler til fødevarerkontrollen.

Vi har undret os over, at regeringen ikke har nævnt noget om problemerne med koncentrationerne både i produktionsleddet og i detailhandelen. Vi synes, det er meget høj grad begrænser det udbud af fødevarer, som forbrugerne har til rådighed, lige så vel som vi synes, at det gør det unødigt svært for mindre virksomheder at komme ind på markedet. Vi tror, vi er nødt til at tage fat på de problemer. De løser ikke sig selv.

Der er jo – som jeg indledningsvis har nævnt – et meget sympatisk indhold i den flot trykte

redegørelse, men politik er mere. Politik er evnen til at handle, og det er der ikke noget af i »Tryghed og frihed«, den fødevarerpolitiske redegørelse for 2003.

Kl. 10.45

Formanden:

Så er der tre, der har bedt om korte bemærkninger, først hr. Jens Kirk, dernæst hr. Henrik Vestergaard og hr. Thor Gunnar Kofoed.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Tak til fru Ritt Bjerregaard. For lidt handling, det er vi ikke enige i. At flere skal spise sundt, det er vi enige i.

Og så vil jeg godt lige repetere for ordføreren fra Socialdemokratiet, hvad der i grunden står i redegørelsen på ernæringsområdet – og jeg mener ikke, det var her, vi skulle tage en debat om en landbrugsreform; det skal vi nok få lejlighed til: en effektiv indsats på ernæringsområdet for at øge sundhed og livskvalitet gennem information om sunde kost- og motionsvaner; fokus på børn og unge i familierne, i daginstitutioner, i skole og andre institutioner; opprioritering af de ældres og syges mad, og det skal skræddersys til den enkeltes behov.

Så er det, vi siger, at vi har skattestop, og vi har skattelettelser. Folk får flere penge i hænderne af den grund, og endelig får skolebestyrelserne efterhånden lov til at lave nogle ordninger, som de ønsker, på den enkelte skole. Det er den mulighed, hvor vi siger, at de kan vælge, hvordan de vil bruge de penge til madordning for deres børn og så sørge for at kunne gennemføre, at det, de spiser i skolen, spiser de måske så også derhjemme bagefter.

Det er jo ikke nok, at børnene bare kommer hjem og fortæller, at nu har vi gjort sådan i skolen, og så fortsætter vi med den fede sovs derhjemme.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg vil godt takke fru Ritt Bjerregaard for at tale ind i samarbejdet. Den opbakning, der gives til »Alt om kost«-projektet, er vi jo netop enige i, og jeg opfatter det egentlig også som opbakning til, at det, der er vigtigt nu, er, at vi fokuserer på ernæring mere end på smagskvalitet osv. Jeg synes ikke, de to ting kan holdes op mod hinanden i vigtighed.